Το τέλος της αθωότητας - Καταστρέφοντας τα παιδιά

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 27 Φεβρουαρίου, 2007

Το άγχος για την εξωτερική εμφάνιση, η προβολή προτύπων έντονης σεξουαλικότητας και η τηλεοπτική πλύση εγκεφάλου καταστρέφουν την παιδική ηλικία. Ειδικότερα στα κορίτσια η «περιβαλλοντική» επίσπευση της εφηβείας επιφέρει συχνά βαριές ψυχικές διαταραχές

Ζούμε στον κόσμο των τεχνολογικών καινοτομιών, των επιστημονικών επιτευγμάτων και της παγκοσμιοποίησης της γνώσης. Ζούμε όμως και στον κόσμο της σπατάλης, του υπερκαταναλωτισμού, του συνεχούς βομβαρδισμού λανθασμένων προτύπων και της σκληρής πραγματικότητας. Η μόδα και οι τάσεις, ως έννοιες κοινωνικού σαδισμού, προστάζουν τους πάντες και απορρίπτουν όσους αδυνατούν να τις ακολουθήσουν, βασανίζοντας ακόμη και τρυφερές παιδικές ψυχές. Αποτέλεσμα; Εχει χαθεί ό,τι πολυτιμότερο. Η παιδική αθωότητα!

Σύμφωνα μάλιστα με τελευταίες έρευνες αμερικανών επιστημόνων, τα νεαρά κορίτσια, ορμώμενα από το σύγχρονο ρεύμα σεξουαλικότητας, προσπερνούν κυριολεκτικά την παιδική τους ηλικία. Το πολιτισμικό σοκ που δέχονται σε συνδυασμό με τα σεξουαλικά πρότυπα που προβάλλουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης τα οδηγούν σε μια ανάρμοστη για την ηλικία τους ενήλικη συμπεριφορά. Δυστυχώς, όπως υποστηρίζουν εκπρόσωποι του Συνδέσμου Αμερικανών Ψυχολόγων για την Επιβεβλημένη Σεξουαλικότητα σε Κορίτσια, η αμερικανική κοινωνία, και όχι μόνο, είναι γεμάτη από λανθασμένα πρότυπα, τα οποία ξεπηδούν από την τηλεόραση, τα περιοδικά, τα μουσικά βιντεοκλίπ ή ακόμη και το Διαδίκτυο.

Οι πιο συνηθισμένες επιπτώσεις της πρόωρης σεξουαλικότητας παρουσιάζονται σε ψυχολογικό επίπεδο και έχουν τη μορφή διατροφικών διαταραχών, χαμηλής αυτοεκτίμησης και κατάθλιψης. Και τα τρία στοιχεία σχετίζονται άμεσα με το ψυχωτικό άγχος για την εξωτερική εμφάνιση, κάτι που καλλιεργείται από τα ερεθίσματα που δέχεται το παιδί μέσα από το περιβάλλον στο οποίο μεγαλώνει. Λαμβάνοντας υπόψη αμερικανικές έρευνες που έδειξαν ότι σχεδόν τα μισά παιδιά ηλικίας 3 ετών έχουν τηλεόραση στο δωμάτιό τους και μπορούν ανά πάσα στιγμή και δίχως γονική συναίνεση να παρακολουθήσουν οποιοδήποτε πρόγραμμα επιθυμούν, φαίνεται ότι το όλο θέμα είναι μάλλον ανεξέλεγκτο.

Ολο και πιο νωρίς...

Σε ποια ηλικία όμως τα κοριτσάκια αρχίζουν να ενδιαφέρονται για το πώς τα βλέπουν και τα κρίνουν οι γύρω τους; Οπως δήλωσε η **Ντέμπορα Ρόφμαν**, παιδαγωγός με ειδίκευση στην παιδική σεξουαλικότητα, στην εφημερίδα «Washington Post», μέχρι πρότινος τα παιδιά κάτω των 6 ετών δεν έδειχναν κανένα ενδιαφέρον για το τι πιστεύουν οι άλλοι για την εικόνα τους, ενώ σήμερα αυτό παύει να ισχύει από την ηλικία των 4 ετών. «Αυτό που συμβαίνει στις ημέρες μας είναι πρωτόγνωρο» προσθέτει. «Ενώ πριν από λίγα χρόνια τα παιδιά έβλεπαν ένα συγκεκριμένο πρότυπο ενηλίκου και έλεγαν "έτσι θέλω να γίνω όταν μεγαλώσω", τώρα το μήνυμα που λαμβάνουν είναι τελείως διαφορετικό: "Είστε ήδη σαν ενήλικοι. Μπορείτε να ενδιαφέρεστε για το σεξ. Μπορείτε ήδη να ντύνεστε και να συμπεριφέρεστε σέξι από τώρα"».

Οι διαφημίσεις, η μόδα και η μουσική αναλαμβάνουν πλέον ρόλο μοντέλου για τα μικρά παιδιά. Το γεγονός ότι τα χαμηλοκάβαλα τζιν, τα κοντά μπλουζάκια και τα σκουλαρίκια στον αφαλό θεωρούνται «ιν» τούς δημιουργεί την αγχωτική αντίληψη ότι αν δεν τα υιοθετήσουν τότε το σύστημα του μικροκόσμου τους θα τους αποβάλει. Θα καταλήξουν παραγκωνισμένοι και άξιοι χλευασμού από συνομηλίκους. Στην ουσία τα παιδιά παραπλανιούνται από πολύ τρυφερές ηλικίες, κατά τις οποίες ακόμη δεν έχουν ολοκληρωμένη κρίση, να αντιγράψουν αυτό που βλέπουν. Και αυτό που βλέπουν παντού είναι ένας έκδηλος και συχνά έκφυλος ερωτισμός που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να συμπορευθεί με το αθώο παρουσιαστικό τους.

Σύμφωνα με πρόσφατες μελέτες, οι μαθήτριες που ασχολούνται ιδιαίτερα με την εξωτερική τους εμφάνιση έχουν πολύ χειρότερη σχολική απόδοση από τις υπόλοιπες. Οι ειδικοί υποστηρίζουν ότι πλέον η έννοια «εμφανίσιμος» ταυτίζεται με την έννοια «σέξι». Και αυτό παρατηρείται ακριβώς γιατί τα ερεθίσματα που δέχονται τα μικρά παιδιά είναι τέτοια που τα οδηγούν σε σύγχυση και συνεπώς σε λανθασμένα συμπεράσματα. Οταν οι ποπ σταρ τραγουδούν στα βιντεοκλίπ ημίγυμνες, οι κούκλες φορούν δικτυωτά καλσόν και ζαρτιέρες (όπως οι δημοφιλείς Bratz) και τα στρινγκ εσώρουχα προβάλλονται ως το απόλυτο must, τότε αυτό που αφομοιώνουν τα μικρά κορίτσια είναι μια διάχυτη, πρόωρη και καταστρεπτική σεξουαλικότητα. Κάτι τέτοιο οδηγεί τις περισσότερες φορές σε έλλειψη αυτοπεποίθησης για το σώμα τους, η οποία με τη σειρά της καταλήγει σε κατάθλιψη και διατροφικές διαταραχές, όπως βουλιμία και ανορεξία. Το 2002 αμερικανοί ερευνητές έδειξαν σε κορίτσια ηλικίας 12 ετών φωτογραφίες γυναικών με ιδανικές αναλογίες, με αποτέλεσμα κάποια από αυτά να δηλώσουν ότι δεν νιώθουν άνετα με το σώμα τους, ενώ κάποια άλλα να παρουσιάσουν καταθλιπτική τάση. Πριν από μία δεκαετία η νεαρότερη ασθενής με διατροφικές διαταραχές που νοσηλευόταν στο Αμερικανικό Εθνικό Παιδικό Ιατρικό Κέντρο ήταν 15 χρόνων. Σήμερα υπάρχουν περιπτώσεις ανορεξικών ασθενών στις τρυφερές ηλικίες των 5 και 6 ετών.

Περιοδικά που διαβάζονται από νεαρά κορίτσια επιμένουν να προβάλλουν διαρκώς

το πρότυπο των αποστεωμένων μοντέλων, σε συνδυασμό με μια συνεχή έμφαση στα φυσικά προσόντα. Στα περιεχόμενά τους υπάρχουν, μεταξύ άλλων, και δίαιτες για το τέλειο σώμα, πράγμα που πολλές φορές εξοργίζει τους γονείς των νεαρών αναγνωστών, οι οποίοι βλέπουν τα παιδιά τους να παραδίδονται άνευ όρων μπροστά στη φαντασίωση της ιδανικής εμφάνισης.

Η μοναδικότητα είναι μια έννοια σχεδόν ανύπαρκτη. Μικρά κορίτσια διατηρούν λεπτεπίλεπτα κορμιά, έτσι ώστε να είναι ακόμη πιο θελκτικά στο αντίθετο φύλο και να μπορούν να μιμηθούν τις ενδυματολογικές προτιμήσεις σύγχρονων σταρ. Δημοσκόπηση στη Βρετανία έδειξε ότι ολοένα και περισσότερες νεαρές ανησυχούν για την εμφάνισή τους. Περισσότερα από τα μισά κορίτσια ηλικίας 12-16 ετών αισθάνονται ότι η εικόνα τους τις εμποδίζει να αποκτήσουν αγόρι και να κάνουν μια υγιή σχέση.

Βάσει του συνεχώς αυξανόμενου ποσοστού κοριτσιών που υποφέρουν από νευρική ανορεξία, η ψυχολόγος Νταϊάν Τζέιντ που εξειδικεύεται στη διαταραγμένη αντίληψη της εικόνας πιστεύει ότι το πρόβλημα ξεκίνησε τη δεκαετία του '60 με την ανάδειξη λιπόσαρκων μοντέλων...

Πρόωρη εφηβεία

Η χαμένη παιδικότητα ή αλλιώς η πρόωρη ενηλικίωση οφείλεται σημαντικά στον παράγοντα τηλεόραση. Σύμφωνα με πρόσφατη βρετανική έρευνα, παιδιά που παρακολουθούν τηλεόραση για πολλές ώρες εμφανίζουν περισσότερες πιθανότητες να αναπτύξουν στο μέλλον προβλήματα υγείας, διαταραχές στον ύπνο και στον μεταβολισμό τους. Κάτι παρόμοιο απέδειξε και ερευνητική ομάδα του Πανεπιστημίου της Φλωρεντίας: η συνεχής χρήση τηλεόρασης ή ηλεκτρονικού υπολογιστή μειώνει την έκκριση της ορμόνης μελατονίνης, με αποτέλεσμα την πρόωρη εισαγωγή του οργανισμού στην εφηβεία. Οπως υποστηρίζει άλλωστε και ο ψυχολόγος **Αρικ Σίγκμαν**, οι ατελείωτες ώρες που περνούν πολλά παιδιά μπροστά από την οθόνη του ηλεκτρονικού υπολογιστή ή της τηλεόρασης μπορεί να αποβούν καταστρεπτικές για τη φυσιολογία τους.

Επηρεασμένοι από τους γρήγορους ρυθμούς της καθημερινότητας πολλές φορές αγνοούμε τα όσα διαδραματίζονται γύρω μας. Είναι ωστόσο τραγικό, αν αναλογιστούμε ότι τα σημερινά παιδιά δεν απολαμβάνουν πλέον την ξεγνοιασιά της παιδικότητάς τους. Μεταμορφώνονται βίαια και ρομποτικά από τρυφερές υπάρξεις σε ενηλίκους με έντονο σεξουαλικό προσανατολισμό, που τις περισσότερες φορές μας τρομάζουν με την επιμονή τους να προβάλλουν μια ωριμότητα την οποία εκ των πραγμάτων αδυνατούν να υποστηρίξουν.

Καταστρέφοντας τα παιδιά

Η υπερβολική έκθεση παιδιών στην τηλεόραση και στον ηλεκτρονικό υπολογιστή, σύμφωνα με έρευνες, ευθύνεται πιθανότατα για την ανικανότητα συγκέντρωσης, την παχυσαρκία, τη μυωπία και (αργότερα) τη νόσο Αλτσχάιμερ.

Παιδιά ηλικίας 11-15 ετών περνούν στις ΗΠΑ κατά μέσον όρο 53 ώρες την εβδομάδα μπροστά στην τηλεόραση.

Μόνο το 18% των παιδιών παρακολουθεί τηλεόραση κατά τις ενδεδειγμένες ώρες παιδικού προγράμματος.

Το 2005 στις ΗΠΑ τουλάχιστον το 77% των εκπομπών ή των ταινιών που προβάλλονταν στη ζώνη υψηλής τηλεθέασης είχε έντονο σεξουαλικό περιεχόμενο.

Τα κορίτσια σε ποσοστό 15% θα επέλεγαν την πλαστική χειρουργική για να διορθώσουν κάτι που δεν τους αρέσει στο σώμα τους.

Στις ΗΠΑ έχουν δημιουργηθεί συνδρομητικοί τηλεοπτικοί σταθμοί οι οποίοι απευθύνονται σε νήπια από 6 μηνών ως 3 ετών. Ακολουθούν προγράμματα εκμάθησης που έχουν δημιουργήσει εξειδικευμένοι παιδαγωγοί, ωστόσο το γεγονός ότι από τόσο μικρές ηλικίες τα παιδιά εκτίθενται στον εθισμό της τηλεόρασης έχει ολέθριες επιπτώσεις.

Σύμφωνα με έρευνα που δημοσιεύθηκε το 1997 στο επιστημονικό περιοδικό «Sexual Abuse», στο 85% των διαφημίσεων που προκαλούσαν πρόωρη παιδική σεξουαλικότητα παρουσιάζονταν μικρά κορίτσια.

Οπως δημοσίευσε το περιοδικό «Time», το 2003 μεγάλο μέρος των ετήσιων πωλήσεων εσωρούχων στρινγκ αφορούσε κορίτσια ηλικίας 7-12 ετών και ανερχόταν σε 1,6 δισ. δολάρια (περίπου 1,2 δισ. ευρώ).

Παιδιά 4-14 ετών είναι οι καλύτεροι «πελάτες» των ελληνικών σίριαλ που μόνο για παιδιά δεν προορίζονται. Τα ποσοστά παιδικής τηλεθέασης των επιτυχημένων σειρών καλύπτουν από 40% ως 73,8% του κοινού τους. Πηγή: AGB (Σεπτ. 2006 - Φεβρ. 2007).

(Πηγή: "ΒΗΜΑ SCIENCE", 25/02/2007)